

1906-12-30

AFSENDER

Eduard Løventhal

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vellore

Arkivplacering:

Mappe 84 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

Vellore D: 30 Decembar 1908

Kjære Hr. J. Skovgaard!

Tak for Deres Brev og for "Tilskueren" fra 1907. Det er jo lidt ubehageligt at sende dem direkte, men det kan ogsaa gøres nemmere ved at sende dem enten til D. Missionskassens Kasserer Chr. Schleich, som nu boer i Hellerup; Missionshuset der, eller vel ogsaa til Fr. Bertelsen, vor Kasserer, som ogsaa boer i Hellerup, Lille Strandvej 2.B. Dem vilke da komme ud i Julekassen en Gang om Aaret, men hvad, det kan jo ogsaa blive godt. Men nu tak for den Storgave som er kommen, ja det allerede begynder paa den.

Det er et mere end almindelig stort Stak, som vist at vi begynder alvorlig at frygte for Plunges vord i Landet. Men det har ogsaa vist paa Sneektilivet, som har været mindre rigt end de foregaaende Aaringer. Jeg har naturligvis nok nogle, men saa godt som slet ikke noget nyt. I hvert Fald ikke blandt de store og

mere bemærkelige Former. Der er et Exempel at den
brune Træbal hvis Kindbakke vendes nedad
og en ^{større} Løbe med sort Kors paa gul Grund, men
ingen af dem er jo helt ny for Dem. Hvis
De ønsker det, skal jeg være glad ved at sende
dem, men ^{det} bliver ganske vist en forholdsvis
tærvælg Sendelse.

Hes ned i Sydindien har vi det helt soligt
— i advoites Henseende — her er ingen Bom
bekædere eller sligt. Men Lindene er ikke
rolige, og de sender os mere og mere bort
fra Engländerne, hvad der forøvrigt heller
ikke undrer mig; jeg vilde ialfald undtøft
finde mig i deres Stjæft, hvis jeg var Hindu.
Jeg tror ogsaa ganske sikkert, at det bærer hen
imod en Krise, selv om jeg maaske ikke skal
opleve den. Det gamle Ord, at Gudene gjør først
den blind, som de vil ødelægge, synes at bekræfte
sig, for der er vist ingen som mindre kjender
Potsierne end netop de engelske Embedsmænd
her. At tænke sig, at de uden Lov og Dømm eller
Plets undersøgelser deporteres L. Folkets Ledere og

og Førene ud af Landet, blot p den Formodning,
at de viskes mod det engelske Herredømme, og
det er i Aaret 1408, og med fuld Billedgælle af
Dagberingerne i London. Det er som en Bramin
sagte til mig forleden: "It is a regular Rule
of Panic."

Vi har det ellers godt, vor Jul har været
noget ensom, men det er jo ikke nyt.
Vi havde ellers ventet vor Von Herman Jensen,
som har været meget syg, og som nu tænker
at reise hjem i April, men han kommer
nok først nogle Dage efter Nytårs.

Et Exempel paa hvor fattigt det er paa
Insektet i aar, fik jeg for noget siden at
se. En af de store Fiskene, - Tralequanes,
som stadig pilles op og ned ud Træstammer,
ne, tog for noget siden en stor sort laende
Skorpion. Den tog den forføde, og havde alle
rede Tøngere rede i sit Gal, da jeg saa den,
Halen af Skorpionen smækkede til begge Sider,
men kunde endnu ikke naar Fiskens, som

den nu stød og bed og bed, og Skorpionen gled længe
med, som Halen si agter nærmere, men havde
tabt det meste af sin Kraft, og da den endelig
nærede at give Fiskeet et lille Tjæt paa
Siden af Hovedet, har den næppe haft Kraft
til at slaa gjenom Skjellene. Fiskeet bløede
sig blot der, og tilbødet forsvandt baake Hale og
Gjæftkrog og samt i Gabet paa Fiskeet. Det
morsomste var en Bul-Bul (en lille Langfugl) der
stod meget derfor med skrævende Ben og og sædet
Neb og saa paa det Maaltid, — Dyrene var
naturligvis godt at Skorpionerne i alle deres Tid
de spiselige Ting, og Fiskeet havde sikkert
heller ikke taget den, hvis det havde været
bedre Føde at faa, det er kun Sulten der har
drevet den dertil. —

Manne Hilsener til Dorn og Dorns Familie fra
Gjædelig Nytaar fra os begge

Deres hengivne

E. Loventhal